

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

Номер 720

14.09.2020 г.

Град гр. Добрич

Окръжен съд – Добрич

На 14.09.2020 година в закрито заседание в следния състав:

Председател:	Георги К. Пашалиев
Членове:	Галина Д. Жечева Жечка Н. Маргенова Томова

като разгледа докладваното от Георги К. Пашалиев Въззивно частно гражданско дело № 20203200500616 по описа за 2020 година

Производството е по реда на чл. 274 от ГПК.

Образувано е по частна жалба с вх. № 12899/24.07.2020 г. на „СБР - Тузлата“ ЕООД срещу протоколно Определение от 14.07.2020 г. по гр. д. № 256/2018 г. на Районен съд Добрич, с което първоинстанционният съд е спрял производството по делото, на основание чл. 229, ал. 1, т. 4 от ГПК.

В жалбата се излагат доводи за неправилност на съдебния акт.

Жалбоподателят изброява в хронологическа последователност споровете между страните. На тази основа заключава, че обуславящо за производството по настоящото дело се явява делото, с предмет – нищожност на апорт в капитала на „СБР - Тузлата“ ЕООД и установяване несъществуване на вписано обстоятелство по ф.д. № 646/2006 г. на Окръжен съд Добрич.

Прави искане за отмяна на първоинстанционното определение.

Насрещната страна - З. С. И. , е подал отговор, в който се противопоставя на твърденията на жалбоподателя. Счита, че съдът правилно е спрял производството по делото. Аргументира се чрез позоваване на тълкувателната практика на ВКС.

Иска съдебният акт да бъде потвърден.

Дружеството „Ексо дизайн“ ЕООД не е подало отговор в законоустановения срок.

Съдът, като обсъди доводите на страните, и като взе предвид доказателствата по делото, намира следното от фактическа и правна

страна:

Жалбата е подадена в законоустановения срок, от легитимирано лице, поради което се явява допустима. Разгледана по същество е неоснователна.

Производството пред първоинстанционния съд е образувано по искове на З. С. И. , предявени от последния в качеството му на главно встъпило лице по гр.д. № 543/2014 г. на Районен съд Балчик. Иска да бъде установено, че първоначалният ищец „СБР - Тузлата“ ЕООД не е собственик на недвижим имот в гр. Балчик, с идентификатор 02508.62.654, с площ от 605 кв.м. Иска дружеството „Ексо дизайн“ ЕООД да бъде осъдено да му предаде владението върху същия недвижим имот.

Пред Районен съд Добрич е образувано друго гр.д. № 3814/2019 г. по искова молба на „СБР - Тузлата“ ЕООД срещу Държавата, чрез министъра на регионалното развитие и благоустройството, „Мехтранскомерс“ ООД, „Родопи“ АД, В.Х.Н. и С.Т.Н., „Ексо дизайн“ ЕООД и З. С. И. .

Предявени са искове за обявяване нищожността на договори № 366, 367, 368, 369, 370/11.12.2007г., с които Държавата е продала на „Мехтранскомерс“ АД пет недвижими имота – на осн. чл. 26, ал. 1, предл. първо от ЗЗД поради противоречие със закона, а именно чл. 84 - 86 от ППЗДС във вр. с чл. 44 от ЗДС. Посочено е, че след сключване на договорите за продажба имотите са били преобразувани и са били предмет на следващи разпореждания между ответниците. Като собственици на преобразуваните три недвижими имота се легитимират ответниците „Ексо Дизайн“ ЕООД и З. С. И. .

Предявен е и иск да бъде обявен за нищожен, на основание чл. 26, ал. 1, пр. първо от ЗЗД, поради противоречие със закона, чл. 200 от ЗУТ и договорът, сключен с нотариален акт № 27 т. 8 д. №1249/2016г. на СВп, с който „Ексо дизайн“ ЕООД е продало на З. С. И. поземлен имот с идентификатор 02508.62.654.

Ищецът „СБР-Тузлата“ ЕООД е обосновал правния си интерес от предявените установителни искове за нищожност на договори, по които не е страна, с твърдение, че притежава правото на собственост върху имотите и има интерес да бъдат отречени правните последици, в частност вещния ефект на договорите, имащи за предмет принадлежащите му имоти.

В срока за отговор е депозирана искова молба, с която ответниците по първоначалните искове „Мехтранскомерс“ ООД и „Ексо дизайн“ ЕООД са предявили срещу първоначалния ищец „СБР - Тузлата“ ЕООД искове да бъде признато за установено, че апортът в капитала на „СБР Тузлата“ ЕООД на правото на собственост върху недвижим имот с площ 186 000 кв.м. в местността „Тузлата“ – гр. Балчик, е нищожен на основание чл. 26, ал. 1 и ал.

2 от 33Д – поради нарушение на чл. 18 от Конституцията, липса на съгласие, извършен от ненадлежен представител, невъзможен предмет. Предявени са и иски за установяване на несъществуването на вписаното по ф.д. № 646/2000 г. на ДОС обстоятелство - апорт в капитала на „СБР-Тузлата“ ЕООД на правото на собственост върху недвижим имот с площ 186 000 кв.м. в местността „Тузлата“ – гр. Балчик. Тези иски на „Мехтранскомерс“ ООД и „Ексо дизайн“ ЕООД срещу „СБР - Тузлата“ ЕООД са били изпратени на родово компетентния съд – Окръжен съд Добрич.

Районният съд е продължил разглеждането на претенциите, с които се иска обявяване нищожността на договори № 366, 367, 368, 369, 370/11.12.2007 г., както и на договора между „Ексо дизайн“ ЕООД и З. С. И. . С Определение № 1508 от 26.06.2020 г. по гр.д. № 3814 от 2019 г. Районен съд Добрич е спрял производството по гр.д. № 3814/2019 г. до приключване на делото пред Окръжен съд Добрич по насрещните иски.

Въззивният съд счита, че гр.д. № 3814/2019 г. е преюдициално спрямо това по гр.д. 256/2018 г.

Основание за такъв извод черпим както от субективната, така и от обективната връзка между делата. От изложената по-горе фактическа обстановка се установява, че страните и по двете производства са тъждествени. По гр.д. 3814/2019 г. „СБР - Тузлата“ ЕООД е предявило иск за обявяване нищожността на договора, по силата на който „Ексо дизайн“ ЕООД е продало на З. С. И. поземлен имот с идентификатор 02508.62.654. По гр.д. 256/2018 г. последният е предявил иски срещу „СБР - Тузлата“ ЕООД и „Ексо дизайн“ ЕООД, съответно за установяване, че първото дружество не е собственик на процесния имот, и иск за предаване на владението му от „Ексо дизайн“ ЕООД. Нотариалният акт, в който е обективизирана сделката между „Ексо дизайн“ ЕООД и З. С. И. е титула за собственост, от който последният черпи права и се легитимира като собственик на процесния имот. Съществуването на този договор обуславя процесуалната му легитимация по настоящото производство. Това е така, защото с уважаването на иска за обявяване на нищожността на договора ще бъде отречено правото му на собственост върху имота, а оттук и правото му да иска предаване на имота и да отрича правото на собственост на „СБР - Тузлата“ ЕООД върху същия. Оттук се извежда, че спорът по гр.д. № 3814/2019 г. е преюдициален спрямо този по гр.д. 256/2018 г., тъй като по първото дело със сила на пресъдено нещо ще бъдат признати или отречени права, които са релевантни за субективното право по спряното производство. Ето защо Окръжен съд Добрич счита, че производството по гр.д. 256/2018 г. правилно е било спряно, на основание чл. 229, ал. 1, т. 4 от ГПК, до решаване на спора по гр.д. № 3814/2019 г. с влязъл в сила съдебен акт.

Поради съвпадане изводите на двете инстанции протоколно

Определение от 14.07.2020 г. по гр. д. № 256/2018 г. на Районен съд Добрич, с което първоинстанционният съд е спрял производството по делото, на основание чл. 229, ал. 1, т. 4 от ГПК, следва да бъде потвърдено, като правилно и законосъобразно.

По изложените съображения, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ПОТВЪРЖДАВА протоколно Определение от 14.07.2020 г. по гр. д. № 256/2018 г. на Районен съд Добрич, с което първоинстанционният съд е спрял производството по делото, на основание чл. 229, ал. 1, т. 4 от ГПК.

Определението подлежи на обжалване пред ВКС с частна жалба, в едноседмичен срок от връчването му на страните .

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____